

МОРЕПЛАВАНЕТО Е ПОКАЗАТЕЛЪ
ЗА БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО НА НАРОДА

ВЕСТНИКЪТЪ
Е БЕЗПЛАТЕНЪ

НАРОДИТЪ ИМАТЪ НУЖДА ОТЪ МОРЕ,
КАКТО ХОРАТА ОТЪ ВЪЗДУХЪ.

МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

ДЪРЖАВА САМО СЪ АРМИЯ
ИМА ЕДИНЪ ЮМРУКЪ;
ДЪРЖАВА СЪ АРМИЯ
И ФЛОТЪ - ГИ ИМА ДВА!

ДВУСЪДМИЧНИКЪ ЗА МОРИКА ПРОКЪРЪТА И ОБНОВА

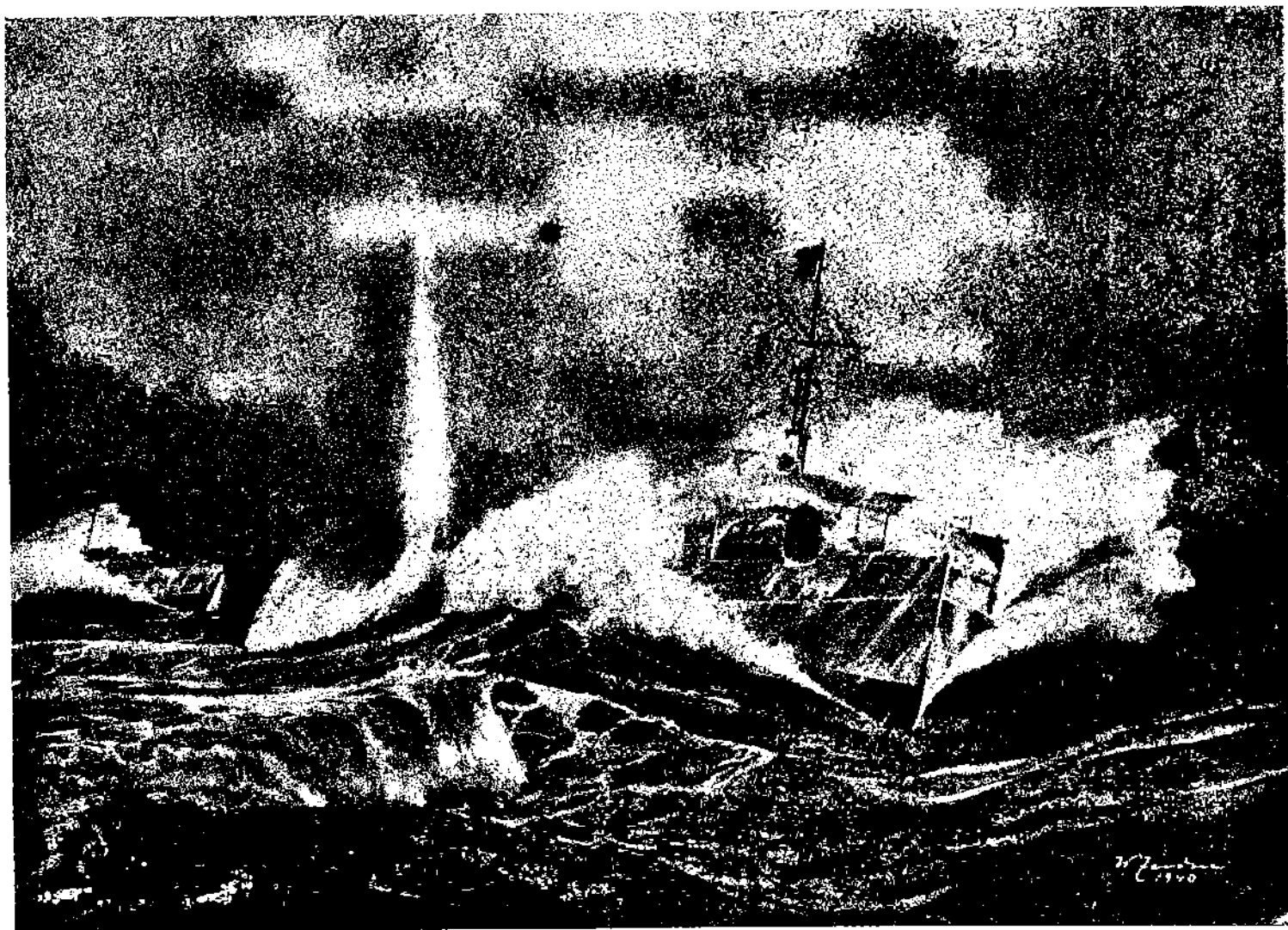
ДЪКОВОДИ РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

Година VIII.

Варна 15. юни 1942 год.

Брой 169.

НЕ ЧАКАЙ ДА СЪЗДАВАШЪ ФЛОТЪ КОГАТО ТЕ НАПАДНАТЪ,
ЗАЩОТО НЕ СЕ КОПАЕ КЛАДЕНЕЦЪ, КОГАТО ОЖЕДНЪЕШЪ.

СЪ ПЪЛНА СКОРОСТЪ СРЕЩУ ВРАГА

КАЛЕНДАРЪ НА
„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“

— На 10 май 1915 год. се състояло морско сражение предъ Босфора между линейния кръстосвачъ „Гьобенъ“ и руски бойни кораби.

— На 13 май 1915 год. турският торпедоносецъ „Муавенетъ“, командванъ отъ нѣмски офицеръ, атакувалъ и потопилъ въ залива Морта при Дарданелитъ английския линейенъ корабъ „Голиатъ“.

— На 15 май 1917 год. австро-унгарски морски сили въ съставъ: три кръстосвача и два изстрѣбителя, ходъ водачеството на кап. I р. фонъ Хорти (сегашенъ унгарски регентъ) извършили набѣгъ къмъ пролива Отранто, гдето обстрелвали и потопили 14 кораба охраняващи преграднитъ мрежи противъ подводници.

На връщане австроунгарскитъ кораби били присрещнати отъ неприятелска ескадра съ която завързали сражение. И двѣтѣ страни понесли загуби и се отдалечили отъ мѣстото на сражението. Капитанъ I р. фонъ Хорти билъ тежко раненъ.

— На 25 май 1916 г. нѣмскиятъ подводникъ „У21“ потопилъ предъ Дарданелитъ английския линейенъ корабъ „Триумфъ“.

— На 25 май 1916 год. нашиятъ флотъ се снабдилъ съ първиятъ български подводникъ № 18. За командиръ на подводника билъ назначенъ лейтенантъ Н. Тодоровъ.

Обслужванъ отъ смѣлитъ български моряци, подводникътъ кръстосвалъ до края на Свѣтовната война предъ нашитъ брѣгове и, наредъ съ другитъ срѣдства отъ нашия воененъ флотъ, осигурявалъ надеждната отбрана на българското крайбрежие.

При своитъ кръстосвания предъ Кюстенджа, подводникътъ често се излагалъ на нападенията отъ неприятелскитъ торпедоносци и самолети, а още по-често трѣбвало да издържа съ своята малка черупка на свирепитъ и стихийни морски бури. При единъ подобенъ ураганъ подводникътъ билъ принуденъ въ продължение на две денонощия да престои дълбоко подъ водата, като само съ спокойствието и твърдостта на своя командиръ и храбрата обслуга, избѣгналъ загиването си върху скалитъ при Шабла, гдето го отнесла бурята.

— На 27 май 1915 г. нѣмскиятъ подводникъ „У21“ успѣлъ да потопи предъ Дарданелитъ английския линейенъ корабъ „Мажестикъ“.

— На 31 май 1916 год. се състояло голѣмото морско сражение при Свѣтовната война между германскитъ и ан-

Въ тоя знаменитъ морски бой участвали 150 английски и 110 германски бойни единици.

Въ жестоката морска битка англичанитъ имали следнитъ загуби: 3 линейни кораба, 3 бронирани кръстосвача и 8 изстрѣбителя, всичко 14 потопени кораба съ общо водоизмѣстване 120,153 тона; 6,027 убити, 510 ранени, 177 пленени, всичко 6,784 души. Германскитъ загуби били следнитъ: 1 линейенъ корабъ, 1 линейенъ кръстосвачъ, 4 леки кръстосвача и 5 торпедоносца, всичко 11 потопени кораба съ общо водоизмѣстване 60,134 тона (два пѣти по-малко отъ англичанитъ); 2,545 убити и 494 ранени, всичко 3,039 души, също два пѣти по-малки загуби въ личния съставъ.

— На 5 юни 1916 год. английскитъ кръстосвачъ „Hampshire“ се взривилъ на поставенитъ отъ нѣмския подводникъ „У75“ мини западно отъ Оркнейскитъ острови.

Кръстосвачътъ се намиралъ на пѣтъ отъ Англия за руското пристанище Архангелскъ, за гдето превозвалъ английския воененъ министъръ Лордъ Кичинеръ, който загиналъ заедно съ потъването на кръстосвача.

— На 7 юни 1672 год. се състояло голѣмото морско сражение въ залива Зютхволдъ между съединенитъ англо-френски морски сили и холандския флотъ, командванъ отъ адмиралъ Ройтеръ.

Въ сражението били потопени 5 английски и 3 холандски кораба. Англичанитъ имали 2,500 убити и загинали, между които 1 адмиралъ 37 командири на кораби.

— На 7 юни 1918 год. германски подводни кръстосвачи се появили предъ брѣговетъ на Съединенитъ щати и отбелязали своята дейностъ съ потопяването на нѣколко търговски кораби.

— На 9 юни 1940 год. нѣмски кораби подъ командването на адмиралъ Маршалъ завързали край брѣговетъ на Норвегия сражение съ една британска ескадра и потопили единъ изстрѣбителъ и самолетоносача „Glorious“ съ водоизмѣстване 22,500 тона.

— На 12 юни 1941 год. главното командване на италианскитъ въоръжени сили съобщило, че презъ първата година отъ войната на море, италианскитъ морски сили потопили следниятъ брой английски търговски и бойни кораби: 1 линейенъ корабъ, 19 кръстосвача, 14 изстрѣбителя, 24 подводника, 6 торпедни лодки, 10 кораба за превозъ на течни горива, 87 търговски кораба и 5 вѣтрохода.

— На 13 юни 1940 год. билъ потопенъ отъ подводникъ въ Средиземно море, английскитъ лекъ кръ-

ЛОЩА

Уредничеството на вестника благодарно за следнитъ получени дарения:

1. Димитъръ Ив. Михайловъ, отъ гр. Сливенъ . . . 100 лв.
2. Христо П. Димитровъ, отъ гр. Варна . . . 100 лв.
3. Панайотъ Мандовъ, отъ гр. Търново . . . 50 лв.
4. Никола Митевъ Велевъ с. Шабла, Балчишко . . 50 лв.
5. Крумъ П. Захариевъ, отъ гр. Шуменъ . . . 50 лв.
6. Йорд. Пѣю Хр. Пѣвъ, отъ гр. Плевенъ . . . 50 лв.
7. Илия Върбевъ, с. Шабла Балчишко . . . 50 лв.
8. Асенъ Абаджиевъ, отъ Морско уще—Варна . 50 лв.
9. М. Мандѣджиевъ, отъ гр. Асеноваградъ . . . 50 лв.
10. Димитъръ х. Ивановъ, Морско уще Варна . . 50 лв.
11. Иванъ Хр. Ченковъ, отъ гр. Сливенъ . . . 50 лв.
12. Г. Гр. Николиевъ, отъ с. Камено, Бургаско . . 50 лв.
13. Стефанъ Василевъ, Ломъ 40 лв.
14. Стоянъ Г. Гочевъ, отъ с. Новградецъ, Варненско 30 лв.
15. Дим. Щеревъ, Габрово . 30 лв.
16. Димитъръ К. Таневъ, с. Новградецъ, Варнен. 30 лв.
17. Антонъ Костовъ, отъ с. Игнатиево, Варнен. 30 лв.
18. Василь Вълкановъ, отъ с. Гор. Близнакъ, Варнен. 20 лв.
19. Спаска Лефтерова, Варна 20 лв.
20. Петко Г. Пановъ, отъ с. Тръстеникъ, Русенско 20 лв.
21. Саркисъ Хаиковъ, Поморие 20 лв.
22. Хаджи Иванъ К. Гочевъ, с. Новградецъ, Варнен. 20 лв.
23. Петъръ М. Калимановъ, с. Беброво, Еленско . . 20 лв.
24. Димитъръ Зл. Чобановъ, с. Новградецъ, Варнен. 20 лв.
25. Абонатъ № 7381, Шуменъ 15 лв.
26. Денчо Полихр. Калудовъ, отъ гр. Варна . . . 15 лв.
27. Христо Бончевъ Тунчевъ, отъ гр. Варна . . . 10 лв.

(Следва)

Поради поскъпване на печатарскитъ материали и увеличение тиража на вестника, желателно е четцитъ, които получаватъ „Морски Прегледъ“ отъ много години, да изпратятъ скромното си дарение за посрещане пощенскитъ разноси по

пощенски сметки на вестника

РОЖДЕНИИЯТЪ ДЕНЬ НА НЕГОВО ЦАРСКО ВИСОЧЕСТВО ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИКА,
СИМЕОНЪ КНАЗЪ ТЪРНОВСКИ

Въ слънчевата утринъ на 16. юни 1937 год., велика и нестихваща радост заля всички къщица на хубавата родна земя. Родн се българския Престононаследникъ.

И всъка година на тоя свѣтълъ день българскитъ народъ, който следи съ особена радостъ и гордостъ разтежа на своя

празднува възторжено това велико събитие, съ дълбока въра въ гърдитъ и съ твърдото упование за свѣтлия възходъ на възроденото Отечество.

Когато на шеснадесети юни звънътъ на църковнитъ камбани тържествено отеква по китнитъ простори на обединената Родина, храбритъ бъл-

сплотенъ около своя Върховенъ Вожда, смилено отправя топли молитвувания Богу, за даруване Престононаследника съ здраве и дългоденствие, който да крепне и възмъжава, за радостъ на Царския домъ, надежда на народа и за славатата, можѣството и пребъдането на Велика и обединена

ЧЕРВЕНО МОРЕ

Преценявайки особено благоприятното господствено положение на Адень при южния входъ на Червеното море, Англия, още въ 1839 г. включи това пристанище, както и острова Перимъ въ своите презокеански владения, подъ главния предлогъ, че англо индийското корабоплавателно сдружение, вмѣсто опорното срѣдище за своите кораби на острова Сокотра се нуждаело отъ по-сигурно и добре запазено пристанище на арабския брѣгъ.

Следъ прокопаването на Суецкия каналъ въ 1869 год. значението на Адень нараства значително, най-вече като главно снабдително срѣдище на корабите, нуждаещи се отъ попълване разходванитъ запаси отъ гориво, главно каменни въглища.

Адень и островъ Перимъ се считатъ като срѣдища съ особено важно значение за контролиране южния входъ на Червеното море. Островъ Перимъ раздѣля водната тѣснина на две части: източна, наречена „малкиятъ воденъ пѣтъ“ притежаващъ широчина 2'3 км. и западна, „големия пѣтъ“ съ широчина 18'5 км., отъ който се излъчватъ всички морски пѣтища къмъ Бомбай, Коломбо, Калкута, Сингапуръ, Австралия, Холандска Индия, Източна и Южна Африка.

Въ последните нѣколко години преди настоящата война, въ областта на Червеното море се явиха нови две европейски сили, Франция и Италия, които започнаха оспорването на английското влияние.

Италия, която следъ завземането на Абисиния, притежаваше значителни колониялни владения въ Източна Африка създаваше голѣми грижи на Англия, относно господственото положение на Адень. За прекъсване разширението на италианското влияние презъ Червеното море върху полуострова на Арабия, английската дипломация започна ожесточена война, умѣло използвайки междуособиците между арабските племена. Помогайки съ оръжие излато Ибнъ Саудъ, господарьтъ на Арабия, англичаните сполучиха да сразятъ малката арабска държавица Йеменъ, която бѣше закриляна отъ Италия. Последната бѣше коствено засегната и принудена да ограничи своя стремежъ за влияние върху източните брѣгове на Червеното море.

Като последица отъ тоя сблъсъкъ на арабските племена, на 16 априлъ 1938 год. между Англия и Италия се постигна споразумение относно островите въ Червеното море принадлежащи на Саудска Арабия и Йеменъ, да се оставятъ свободни, незаети, и да не се укрепяватъ. Фар-

тежава дължина надъ 50 км., се обявиха за „ничия земя“.

Въ настоящата война Англия наново извърши редица опити да завладее нѣкои важни мѣста и срѣдища по източния брѣгъ на Червеното море. Следъ завоюването на италианските колониялни владения въ Африка, Англия осигури пълното си господство (съ изключение на Френска Сомалия) надъ западното крайбрежие на морето и презъ месецъ мартъ 1941 год. упражни силенъ натискъ върху Йеменъ за завземане на Фарзанските острови и настаняване върху носъ Шеихъ Саидъ, господстващъ надъ Баб-ел-Мандебския протокъ. Тоя носъ, който съставлява южния край на Йеменъ, непосредствено до южния входъ на Червеното море, се състои отъ скала, висока 260 метра, която англичаните имаха намѣрението да укрепятъ и превърнатъ въ втора Гибралтарска крепостъ.

Въ миналото на два пѣти Англия се опита да завземе и присвои носъ Шеихъ Саидъ; Първи пѣтъ презъ миналата Свѣтовна война, когато английските бойни кораби ожесточено и напусто обстрелваха упорито защитаваната отъ турските войски твърдина, и повторно, непосредствено следъ Общосвѣтовната война. Тоя пѣтъ англичаните стоварили войски за завземане на скалата, обаче Франция протестираше настоятелно и Англия се принуди да оттегли своите войски, поради което тая областъ отново остана въ владение на Йеменъ.

Обаче Англия не изоставила своето намѣрение и презъ настоящата война наново се опитва чрезъ политически натискъ да завземе тая крепостна скала, но, както Йеменъ, така и Саудска Арабия отбелязаха твърдъ отказъ и упоритостъ въ осуетяване настаняването на англичаните върху източното крайбрежие на Червеното море.

Въ настоящата война Червеното море получи още по-големо съобщително значение като главенъ воденъ пѣтъ за корабоплаването и пренасянето на различните бойни и др. материали, изпращани отъ Съединените щати за английските въоръжени сили въ Близкия изтокъ, а също и за подвоза на суровини отъ британските презморски владения.

Поради това обстоятелство, на 13 май 1941 год. Германия обяви северната част на Червеното море като военна зона, въ която ще действатъ въоръжените сили на остана, като всѣки английски или американски корабъ, използващъ тоя пѣтъ ще бѣде веднага атакуванъ, както отъ морските, така и отъ въздуш-

ния върху Суецкия каналъ, въ последния обѣхъ потопени отъ попаденията на самолетните бомби търговски кораби, които задръстиха съ своите останки плавателния пѣтъ за нѣколко седмици, поради което корабоплаването и подвоза на материали презъ Червеното море бѣ за известно време преустановенъ.

Както германски бомбардировачни самолети съ голѣмъ обсягъ на действие, така и намиращите се въ началото на настоящата война четири италиански подводници, затрудняваха значително съ своите действия корабоплаването въ Червеното море, атакувайки смѣло и резултатно неприятелските превозни кораби.

Въпреки голѣмата горещина, действащи въ Червеното море италиански подводници, изхождащи отъ своите опорни срѣдища въ Еритрея, и Масауа, отбелязаха твърде значителни успѣхи.

Едва въ последствие, следъ завладяването на Еритрея и Масауа отъ английските войски, британското корабоплаване въ Червеното море се оживи и се считаше вече за по малко застрашено отъ арките неприятелски действия.

Лишени отъ своите опорни срѣдища, четирите италиански подводници се насочиха покрай брѣговете на Африка и презъ Гибралтаръ, за Италия, гдето пристигнаха благополучно на 30 май 1941 год. Тия подводници въ продължение на нѣколко седмици прекосиха Индийския и Атлантически океани и Срѣдиземно море, като изминаха разстоянието отъ Червеното море до Италия, възлизащо на 14,000 мили, съ което отбелязаха добри мореходни качества и особената издръжливостъ на своите услуги.

Въ последната седмица отъ своето пътуване обслугите на подводниците чувствували голѣма нужда отъ хранителни припаси и вода за пиене, чиято дневна дажба била почти наполовина намалена.

Въ последно време, съ напредването войските на генералъ Ромелъ въ Либия и по посока на Египетъ, Александрия и Суецкия каналъ, въпросътъ за важноста на Червеното море, като главенъ снабдителенъ и продоволственъ пѣтъ наново излиза на преденъ планъ.

Съ завладяването на Суецкия каналъ и следствие предстоящите действия на японските подводници и морски сили въ водния районъ предъ южния входъ на Червеното море, ще се прекъсне една твърде жизнена за английските войски и за самата Британска империя продоволствена артерия, което прекъсване неминуемо ще има важно и съдбоносно значение за изхода

КОРАБНИЯТЪ ЛЪКАРЬ

Службата на моряците е твърде трудна, тежка и свързана с редица изпитания и усилия. На моряците, готови всеки миг за борба с врага и водната стихия, се възлагат задачи, които могат да бъдат изпълнявани само от напълно здрави и калени хора.

От особено значение е и обстоятелството, че в един кораб съ ограничени жилищни помещения живеят много хора и при поява на болест, тя може да се разрази с голяма бързина и да обхване всички от обслужката на кораба. Порадитова, необходимо е своевременно да се вземат съответните здравни мерки и корабният лекар трябва да бъде всекога на ширекъ. Той трябва да бъде винаги готов да се притече в местото където опасността се появила и да ограничи заразата още в самия ѝ зародиш. Само по този начин, с санитарно взети и напълно надеждни мерки могат да бъдат предпазени другите моряци от заразената болест. Съ това, естествено, че и бойната мощ на кораба ще бъде напълно запазена.

Корабният лекар се намира постоянно на своя пост, преглежда често моряците и следи внимателно за тяхното здравословно състояние.

Особено значение съставлява обстановката и не трябва да се създават условия за появяването на всяка болест. Затова лекарят следи за чистотата, добрата и здрава храна и чистоплътноста на моряците.

Често корабният лекар държи пред моряците напътствени слова, които са интересни, и от които моряците научават всичко, което е от значение за запазване на тяхното здраве.

По този начин лекарите подготвят моряците, които съобщават веднага при установяване на най-малкото си неразположение. Благодарение на тях предпазни мерки опасността от заболявания в обслужката на един кораб се ограничават значително.

Лекарят трябва да следи още и за питателността на храната, предимно, дали тя, която се дава всеки ден осигурява на моряците необходимите количества въглехидрати, белтъчни вещества и мазнини, които са необходими за здравето на всеки човек. Също така лекарят следи за достатъчността на витамините, необходими за поддържане организма. Всеки ден той извършва подробна проверка на хранителните запаси, най-вече за доброто състояние на саламита, маслото, сиренето и др.

Корабният лекар трябва да бъде, не само един добър лечител

той е същевременно лекар и аптекар и самъ приготвява лекарства, които предписва на своите болни моряци.

През време на всяко морско сражение корабният лекар се намира неотлъчно на нарочно определено в кораба място, гдето приема всички ранени. На това място той устройва своето главно превързочно съдилище, гдето идват или се пренасят всички, получили рани от действието на неприятелското оръжие. Естествено, че при тази му дейност лекарят е подпомогнат от многожество санитарни. Последните внимават постоянно и при раняването на някой моряк, веднага се провикват към него и го донасят или довеждат при лекаря. Последният умее добре да успокоява болките на тежко ранения, чрез поставянето, ако е необходимо на съответната подходяща инжекция.

Обаче, най-важното е лекарят да може да действа бързо, като превързва сръчно всички опасни рани. Докато оръдейните залпове разтърсват въздуха и докато над морската шир се води ожесточена и кръвава борба на живота и смърт, лекарят с внимателната си ръка, която умее да пипа, както нежно и меко, така и твърдо и решително, облекчава страданията, лекува и спасява живота на ранения бойци. Той всекога е готов, ако се наложи, веднага да пристъпи към извършването на необходимата бърза и сложна операция.

Колкото добър и способен да е един лекар, той не ще бъде достатъчно полезен, ако не е и добър другар на моряците, имащи пълно доверие и упование в своя корабен лекар.

Преди всяко сражение лекарят още веднъж основно преглежда главното превързочно съдилище и дава последните наставления на своите добри помощници и санитарните моряци, които са всекога готови да действат за да пренесат ранения. Това пренасяне не е леко, особено от машинните и огнени отдели, или от командния мост и наблюдателниците, най-вече в разгара на боя. Това пренасяне на ранения е свързано с много опасности, обаче санитарните моряци се справят леко с възложените им задачи, тласкани не само от чувството на воинския им дълг, но и от чувството на приятелство и другарство, което съществува в обслужката на всеки военен кораб.

При пренасянето на ранения, всяко движение причинява болка, поради което санитарните моряци

телни, главно при провикването през много тесните входи, през разните стълби и пр.

Корабният лекар има добри помощници, за чиято подготовка се е погрижил още преди започването на военните действия. За всестранната и надеждна подготовка на своите помощници, лекарят е употребил много време и затова той има пълното упование в тях. Действително, лекарят не може да причесства там горе, на командния мост или в машинните отдели, обаче той все пакъ знае, че неговите санитарни ще бъдат много внимателни при поставяне ранения си другари върху носилките. Той знае, че те ще направят всичко възможно за да не причинят на ранения си другари излишни болки и, че също така сигурно и внимателно ще смъкнат или ще изкачат носилките в превързочната.

Ако случайно раната не е твърде тежка и опасна, или пък, ако съществува голяма опасност от кръвоизлияние, то тогава санитарните моряци, които са добре подготвени за това, превързват сами ранения и по този начин улесняват задачата на лекаря, като дават навременна първа помощ.

Тежките операции се извършват от корабният лекар бързо и сръчно и колкото бойния кораб да се тресе от тънжежа на оръдията, взривовите на неприятелските снаряди, бързия ход на машините и тласците от вълнението, толкова потвърдо, по-бързо и по умело трябва да пипа ръката на корабния лекар, който се явява като един действително надежден другар, способен да облекчава страданията и болките на всеки един от обслужката на бойния кораб.

Въпросът за здравословното състояние на обслужката е твърде важен за всеки военен кораб, защото, ако през време изпълнението на възложената задача или в разгара на сражението, моряците отбележат недостатъчна физическа издръжливост и заболват, те не могат да бъдат вече смъкнати, както не могат да бъдат замъкнати всички паднали ранени в боя. Останалите моряци сами ще трябва да продължат борбата и устоят на вражеския напор, уповявайки се на собствените си сили.

От здравословното състояние на обслужката зависи, както духа, така и ударната мощ на моряците. Затова и на корабния лекар се възлага тежката и твърде отговорна задача, всеки военен кораб да има напълно здрави моряци — бойци, всекога готови да започнат люта

ВЕНЪ-МОРСКА ИСТОРИЯ

ПОДВОДНИКЪ ПРЕДЪ АМЕРИКАНСКИТЪ БРЪГОВЕ.

Много, еднообразни и бурекосни дни изминаха вече, такакото нашия подводникъ бѣ сплувалъ отъ своето опорно сръдище. Съ всѣки туп-тежъ на моторитѣ и всѣко ново завъртане на перкитѣ, подводникътъ все по-вече се приближаваше къмъ американскитѣ брѣгове. Тамъ, далечъ задъ нашата кърма, на изтокъ се намира нашето отечество, предъ свѣтлия образъ на което всички ние дадохме тържествено оброкъ, че достойно ще изпълнимъ своя дългъ и достигайки брѣговетѣ на Съединенитѣ щати, ще потопимъ възможно по-вече неприятелски търговски кораби, нанасяйки съ това чувствителенъ ударъ на вражеското корабоплаване.

Голѣмитѣ и широки водни планини на Атлантически океанъ яростно посрещнаха нашия устойчивъ и напълно мореходенъ подводникъ, който извършваше първиятъ си походъ къмъ Америка и смѣло се движеше напредъ, подиѣтанъ непрестанно отъ грамаднитѣ вълни, подобно на малка, съвършено малка детска ралка.

Върху заливащата се постоянно отъ пѣнеститѣ вълни бойна кула се намира неотлъчно на постъ съответната стража, чиито наблюдатели, застанали съ лице къмъ главнитѣ свѣтловни посоки, не снематъ далекогледитѣ отъ очигъ си и внимателно следятъ по хоризонта за откриване на нѣкой знакъ отъ врага. Освенъ безбрѣжнитѣ, еднообразни и бушуващи води на океана обаче, не се забелязва никаква следа отъ корабенъ димъ, върхове на стожери, а нощемъ—никаква дори сѣнка. Понѣкога само, наоколо се вижда плаваща морска трева и довлѣчени отъ течението разни останки на потопени, вѣроятно отъ наши подводници неприятелски кораби.

Бурята бушува непрекъснато въ продължение на три седмици, презъ което време, намиращата се посмѣнно върху бойната кула стража едва се задържа на своето мѣсто, измокрена до кости отъ постоянно врѣхлиташитѣ водни прѣски.

Всичко подвижно въ подводника е здраво завързано за своето мѣсто, а лежащитѣ въ висящитѣ малки люлки моряци отъ свободната стража, сж принудени да се държатъ добре прилепнали къмъ своитѣ постели, иначе биха се свлѣкли отъ клатенето и паднали върху нѣкои отъ издаденитѣ въ тѣснитѣ жилищни помѣщения рѣбове.

Вълнението и всѣки отъ насъ има пълната вѣра въ издръжливостта на малкото корабче, което сега съставлява нашето отечество и нашия домъ, въ който всички ние бѣхме събрани като вѣрни другари, съставляващи едно семейство.

Постепенно бурята утихва, океанскитѣ води се успокояватъ и въ ранното утро на следния день, тоглитѣ лъчи на изгрѣващото слънце освѣляватъ осамотения подводникъ, следващъ по своя пътъ къмъ неприятелскитѣ брѣгове.

Времето тече въ пълно еднообразие. Далечъ наоколо, догдето погледа стига, се разтилатъ необятнитѣ води на океана, надъ който сж навесени просторитѣ на синия небосклонъ. Вода и небе, това сж неизмѣнимитѣ гледки въ различни багри, които се разкриватъ предъ зоркитѣ погледи на наблюдателитѣ. Отъ вътрешността на кулата се чува еднообразния шумъ на моторитѣ, който се слива съ непрекъснатото брѣмчене на провѣтрителнитѣ машини.

Нощта бързо се спуска надъ океанскитѣ води. Стражата върху бойната кула на подводника се смѣня. Свѣтлиятъ дискъ на луната прѣска вълшебна, сребриста свѣтлина и чертае трептяща пѣтека върху вълнуващата се грѣдь на океана. Небето е обсиано съ звезди, които трепкатъ въ нощта. На кулата се намиратъ: стражния офицеръ, кърмчията и наблюдателитѣ, които внимателно следятъ очертаващиятъ се като тъмна ивица хоризонтъ. Останалитѣ, свободни отъ дежурство моряци, почиватъ въ своитѣ легла съ пълната вѣра въ бдителността на своитѣ другари намиращи се горе, върху бойната кула. Животътъ на всички и съществуването на подводника зависятъ изключително отъ проявеното внимание и надеждна наблюдателност на четирмата, намиращи се въ стража моряци, които съзнаватъ голѣма отговорност и сж на шрекъ. Всѣки отъ тѣхъ мълчаливо изпълнява своята длъжностъ. Никой не говори. И какво ли биха си казали тѣ единъ на другъ, когато отъ дълго време се познаватъ и всѣки день се намиратъ въ тѣсно съжителство? Въ мълчанието на нощта, главното е да се наблюдава и внимателно се следи наоколо, за навременното откриване на всѣка опасностъ.

Изведнѣжъ, въ далечния западенъ хоризонтъ се забелязватъ проблѣсъци, които нѣколкократно се повтарятъ. Командиратъ е уведоменъ.

Пълна скоростъ да се отправи въ посоката на забелязанитѣ свѣтлини.

Телеграфътъ въ моторното отдѣление извънява и дизелмоторитѣ заработватъ съ пълната си мощностъ. Подводникътъ трепва, подобно на шибнатъ жребецъ и бързо се понася къмъ новата посока, оставяйки задъ кърмата си дълга, шумяща и фосфорисцираща следа.

Движимъ се въ продължение вече на единъ часъ, обаче още не можемъ достигна източника на проблѣсъцитѣ. Следъ половинъ часъ забелязваме, че надъ хоризонта бавно се издига плътна стена отъ тъмни облаци, и скоро установяваме, че тия проблѣсъци не сж нищо друго освенъ свѣтковицитѣ надалечна буря.

Жалко! Напраздно се отклонихме отъ нашия пътъ. Заповѣда се да намалимъ скоростта и подводникътъ, движещъ се съ походна скоростъ, отново се насочи налѣво, по прежната посока. Обаче скоро се получи радиосъобщение, че въ непосредствена близостъ се движи неприятелски кербанъ кораби. Новото моторитѣ заработватъ съ пълната си мощностъ и подводника се втурва напредъ, къмъ новата целъ.

Протичатъ множество часове. Настъпва день. Много пѣти стражитѣ върху бойната кула се смѣнятъ, а отъ кербана още не се забелязва и най-малката следа.

Въ моторното отдѣление е тѣсно, горещо и задушно. Въздухътъ е изпълненъ съ изпаренията отъ горивото и масло. Изпотената обаче обслуга, стои твърдо на своитѣ мѣста и всѣки отъ моториститѣ сръчно и съ вѣщина изпълнява възложената му отговорна задача. Затворенитѣ при моторитѣ хора не виждатъ нищо отъ това, което се извършва горе, на кулата и около подводника. Отъ еднообразното и силно тракане и пуфтене на моторитѣ, тѣ сж почти оглушѣли и не чуватъ нищо, като следятъ внимателно въ стрелкитѣ на различнитѣ автоматични показатели, провѣрватъ нагрѣването на лагеритѣ и за правилното намазване на различнитѣ механизми.

Деньтъ преваля. Кървавочервения дискъ на слънцето бързо се потапя въ водитѣ на западния хоризонтъ. Нощта наново се спуска надъ океанскитѣ води, а отъ неприятелския кербанъ нищо се не вижда. Въоръжени съ непоколебимо търпение всички отъ обслугата се намиратъ въ очакване, готови при чуване на тревожния звънецъ, мигновено да

Най-подиръ се чува гласа на наблюдателя отъ бойната кула: Напредъ забелязвамъ сѣнка!

Всички сж по своите мѣста. Забелязаната сѣнка постепенно се уголѣмява и скоро забелязваме въ нощта очертаванията на голѣмъ корабъ — петролоносачъ, отъ двете страни на който се движатъ по единъ изстрѣбителъ. Командирътъ бързо и съ твърдъ гласъ дава своите заповѣди, изпълнявани мигновено отъ всѣки въ обсега на възложената му служба и подводникътъ бързо и покорно се направлява за заемане благоприятна за произвеждането на торпедна атака позиция. Въ последния мигъ обаче, единътъ отъ изстрѣбителитѣ неочаквано се насочва къмъ подводника и попрѣчва за даването на точенъ изстрелъ. Подводникътъ е принуденъ да се отклони, обаче следъ известно време, подобно на опитно ловджийско куче, наново се насочва въ преследване на кораба.

Последниятъ е изпреваренъ. Настѣпва удобния мигъ за торпедна стрелба. Даватъ се съответните заповѣди и едно следъ друго две торпеда излитатъ изъ торпедните тръби и съ свѣткавична бързина се насочватъ къмъ неприятелския корабъ. Подводникътъ рѣзко се втурва въ страни, за да се отдалечи и отбѣгне преследването. Наставатъ секунди на трепетно очакване резултата отъ торпедната стрелба. Ще бжде ли ударенъ? Всѣки си задава мислено тоя въпросъ и напрегнато слуша, за да чуе тънжежа отъ взрива на торпедото. Всички сж притаили дѣхъ и застанали неподвижни. Командирътъ и торпедния офицеръ следятъ съсърдоточено стрелката на секундомѣра.

Чува се силенъ тънжежъ отъ взрива на първото торпедо, а следъ нѣколко секунди достига и втори взривъ. Неволно настѣпва облекчение и мощно ура се разнася въ вътрешността на подводника. По лицата преминава радостна усмивка и очите свѣткатъ възторжено. Първата победа срещу врага е спечелена. Още единъ неприятелски корабъ отъ 10,000 бр. р. тона ще завърши своето последно пътуване къмъ океанското дѣно. Срещу нашия подводникъ наново се спуща единъ отъ охраняващитѣ кервана изстрѣбители, обаче напусто. Сполучливо отбѣгваме въ страни и следъ известно време наново настигаме неприятелския корабенъ керванъ.

Отъ дѣсно забѣляваме другъ, още по голѣмъ петролоносачъ, къмъ който подводникътъ се насочва за атака. Наново заемаме благоприятно за действие положение и въ опредѣления мигъ, две торпеда политатъ къмъ вражеския корабъ. Зазорява се. Време е да се отдалечимъ. Следъ

60 секунди се чуватъ два последователни взрива. Лицата свѣтватъ отъ радостта на втория успѣхъ.

Неприятелските изстрѣбители се втурватъ въ преследване и подводникътъ е принуденъ, за по-голѣма сигурностъ, да се гурне на по-голѣма дълбочина. Тънжежътъ отъ взриваването на водните бомби се чува около насъ. Горѣ, надъ водната повърхностъ е вече свѣтло, обаче ние не можемъ да изплаваме и много още часове сме принудени да се държимъ на голѣма дълбочина.

Когато подводникътъ наново изплава на водната повърхностъ, установяваме, че се е стъмнило вече и отъ останките на неприятелския корабенъ керванъ нищо не се забелязва. Отново се насочваме къмъ американските брѣгове, които достигаемъ следъ нѣколко дневно пътуване.

Движимъ се надлъжъ по крайбрѣжието и скоро установяваме пжтищата и начина на американското корабоплаване.

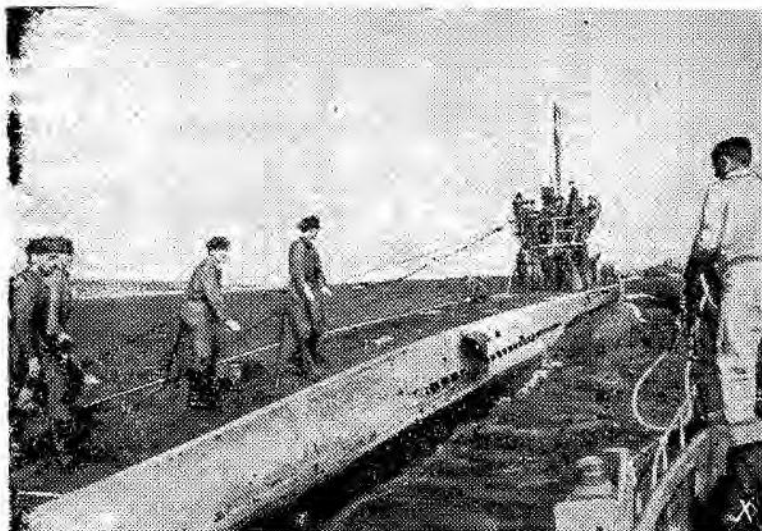
Протичатъ още нѣколко денонощия въ търпеливо очакване появата на неприятелски търговски кораби, движещи се единично или въ състава на нѣкои охранявани корабни кервани.

Наново настѣпва нощъ. Океанските води сж тихи и спокойни. Тъмни облаци покриватъ небосклона. Наблюдателитѣ се взираатъ въ нощта. Протичатъ дълги и мжчителни часове на продължително бодърстване. Най-подиръ тамъ, въ лѣво се забелязва нѣкаква сѣнка. Подводникътъ се движи непосредствено до самия брѣгъ и почти се слива съ неговитѣ очертания. Сѣнката постепенно разте и се намира мористо отъ нашето корабче, което дебне въ нощта и заема благоприятно за произвеждане атака положение.

Единъ голѣмъ 12,000 тоненъ петролоносачъ съ голѣмъ товаръ се движи съ пълна бързина покрай нашия подводникъ. Всички сж на щрекъ и въ благоприятния мигъ, две торпеда се насочватъ свѣткавично къмъ неприятелския корабъ, отстоящъ на малко разстояние. Следъ нѣколко секунди два последователни и оглушителни взрива разтърсватъ околността и грамаденъ огненъ стълбъ се издига високо надъ тъмната водна повърхностъ.

Течното гориво се разлива съ голѣма бързина върху океанските води, които пламватъ и горятъ подобно на фантастиченъ факелъ съ разнообразни свѣтлинни багри. Въпрѣки близостта на брѣга, никой отъ горящия корабъ не ще може да се изкубне отъ огнената стихия и да се спаси. Войната е жестока и ние съжеляваме, че съ нищо не ще можемъ да помогнемъ на корабокрушенците, тъй като огнената маса продължава да се разлива по водната повърхностъ и подводника съ пълна скоростъ трѣбва да се отдалечи и отбѣгне опасността, да бжде и той обкръженъ отъ пламтящото гориво.

Това не бѣ последниятъ корабъ, който ние потопихме край американските брѣгове. Следъ изчерпване на всички запаси поехме обратния и дълъгъ пжтъ къмъ родината, радостни, че достойно изпълнихме нашия дългъ и резултатно завършихме първия походъ къмъ Америка. И ние всички знаемъ, че той не ще бжде последния. Наедно съ многобройните други наши подводници, ние многократно ще се отзовемъ предъ американските брѣгове и ще продължимъ да нанасяме съкрушителни удари върху неприятелското корабоплаване, докато врагътъ бжде напълно поваленъ и признае тържеството на правдата и новиятъ справедливъ свѣтовенъ редъ.

На пжтъ за действия срещу американското корабоплаване въ Атлантически океанъ

МОРСКИ ВЕСТИ

Относно почивката на германските моряци.

Ежедневно четемъ въ вестниците или слушаме по радиото за резултатните действия на германските подводници и спомагателни кръстосвачи изъ обширните морета и океани.

Тая дейност на обслужити отъ тия кораби, отсѣтвуващи продължително време отъ своята родина и намиращи се на хиляди мили далечъ отъ опорните срѣдища, е придружена отъ редица, твърде тежки изпитания и понасянето на множество несгоди, както въ борбата срещу врага, така и въ изтощителното устояване срещу природните стихии: морските бури, сковаващия студъ или непоносимата горещина.

Поради това, на завърналитъ се отъ продължително плаване моряци, особено на тия, които дълго време сж пребивавали въ тропическите области, се дава отпуска за възстановяване и опрѣзняване на силитъ, като се изпращатъ въ нѣкои съ свѣтловна известностъ лѣтoviща и лечителни мѣста въ Германия.

Презъ време на престоя си въ тия мѣста, моряцитъ сж подъ нарочните грижи на назначенитъ членове отъ трудовия фронтъ. Така, храбритъ обслуги на нѣмските кораби, бързо възстановяватъ своитъ сили и наново сж готови и подбодрени за нови и още по-резултатни действия.

Пристанището Искендерумъ

Както вече бѣ съобщено, започнато е усиленото разширение и подобрене на турското пристанище въ Срѣдиземно море, Искендерумъ (Александрия).

Необходимитъ суми за това подобрене били отпуснати отъ държавата, като въ работата били заети и английските строителни фирми.

Следъ окончателното завършване на предвиденитъ разширения и подобрения на пристанищнитъ съоръжения, установява се, че разширителната разтоварителнитъ способности въ пристанището ще бждатъ значително повишени.

Така, всякидневното разтоваряне или натоваряване на разни стоки отъ и на корабитъ ще бжде увеличено отъ 700 на 2,000 тона, а годишното такожа, отъ 10,000 тона въ настояще време, ще бжде повишено на 30,000 тона.

Известна частъ отъ необходимитъ за подобрене разтоварителнитъ

Ново харватско корабоплавателно сдружение.

Въ началото на априлъ въ Загребъ било образувано ново харватско сдружение, имащо за задача, да извършва корабнитъ съобщения по рѣкитъ Дунава и Сава, както между пристанищата въ новата Харватска държава, така и съ тия въ другитъ сѣседни държави.

Значителна частъ отъ първоначалния капиталъ на сдружението билъ внесенъ отъ държавата, а така сжщо нѣкои акции били купени и отъ германски рѣчни корабоплавателни сдружения.

Новото сдружение има задачата да улесни харватското рѣчно корабоплаване, чрезъ използването, както на товарни кораби, зѣлвачи и шлепове за извършването на стокообмѣна, така и на пѣтнически кораби, за пѣтническото съобщение между различнитъ рѣчни пристанища.

Подобрение пристанището Уйвидекъ.

Предвиденото подобрене и разширение на унгарското пристанище Уйвидекъ е започнало вече. Подобренията обхващатъ устройване на пристанището като зимна стояжка на рѣчни кораби, а така сжщо набавянето и необходимитъ срѣдства и съоръжения за бързото натоварване или разтоварване корабитъ пренасящи различни товари въ течно състояние: бензинъ, газолъ, петролъ и др.

Така сжщо ще бжде разширена пристанищната желѣзопѣтна мрежа, като ще бждатъ построени нови, обширни и модерни хранилища на различни стоки.

Нова японска корабостроителница

Рѣководството и контролата на по голѣмия брой японски държавни морски корабостроителници е възложено на корабоплавателното сдружение „Митубизи“.

Сжщото сдружение, съгласно оповѣстенитъ въ вѣстесрѣвния печатъ съединения, възнамерява да построи въ пристанището Шонанко (Сингапуръ) една отъ най-голѣмитъ морски корабостроителници въ областта на югоизпадната частъ отъ Тихия океанъ.

Както е известно, въ Сингапуръ се намирахъ голѣми плаващи и сухи докове, които сжщо ще бждатъ

КНИГОПИСЪ

„При нашитъ морски вълци“.

Подъ горния надсловъ излѣзе отъ печатъ и се пушна въ продажба една нова книга, написана отъ младия и многообещаващъ морски писател Крумъ Кънчевъ.

Въ тая единствена по рода си книга сж изложени въ стегнатъ и увлѣкателенъ стилъ воденитъ съ двадесетъ и шестъ души морски капитани и корабни механици разговори, съставляващи краткото описание на творческата дейностъ на първитъ ратници и настоящитъ ревностни труженици на българското корабоплавателно дѣло.

Книгата „При нашитъ морски вълци“ има историческа стойностъ, защото обхваща въ по-голѣмата си цѣлостъ почти полувѣковната дейностъ на нашето търговско корабоплаване.

Въ тая творба сж изложени редица описания на случки изъ живота на българскитъ моряци, достойни бранители на нашата економическа независимостъ, въ които описания се обрисова съ вѣрни черти свѣтлия образъ на малцината морски труженици за морската обнова на Отееството.

Книгата е твърде увлѣкателна, написана е на хубава хартия и съдържа 256 страници.

Въпрѣки твърде високитъ цѣни на печатарскитъ материали, книгата „При нашитъ морски вълци“ струва само 100 лева.

Доставя се отъ автора ул. „Ранковски“ № 45 — Варна.

Препорѣчваме я на нашитъ многобройни четци.

Нова книга

Излѣзла е отъ печатъ и пушната въ продажба една нова книга подъ надсловъ „Нашитъ моряци“, отъ капитанъ II рангъ Тодоръ Цицелковъ.

Книгата съдържа редица описания на подвизи, извършени отъ българскитъ моряци презъ миналитъ войни. Написана е въ лекъ и увлѣкателенъ стилъ.

Въ първитъ си страници книгата съдържа подробно описание на българския Черноморски брѣгъ.

Препорѣчваме я на нашитъ четци. Единъ брой отъ книгата струва само 25 лева.

Доставя се отъ автора, чрезъ командира на Дунавския флотъ, въ

ДЕЙСТВИЯТА НА МОРЕ ПРЕЗЪ ЯНУАРИ И ФЕВРУАРИ 1942 Г.

2 ЯНУАРИ: Японски морски сили потопили въ провлака Малакка една неприятелска торпедна лодка и един търговски корабъ отъ 2,000 бр. р. т.

4 ЯНУАРИ: Нѣмското главно командване на въоръженитѣ сили съобщило, че презъ месецъ декември 1941 год. били потопени общо 79 неприятелски търговски кораба възлизащи на 257,200 бр. р. тона, отъ които само отъ нѣмскитѣ подводници били потопени 23 кораба съ 115,700 бр. р. тона. Презъ сѣщия месецъ били потопени: 3 кръстосвача, 1 самолетносаачъ, 3 изстрѣбителя, 3 торпедни лодки, 1 канонерка и 1 подводникъ, като били повредени: 6 кръстосвача, 5 изстрѣбителя, 4 торпедни лодки, 1 минепоставачъ, 2 подводника и 2 стражни кораба.

5 ЯНУАРИ: Германското главно командване на въоръженитѣ сили съобщило, че нѣмски подводници потопили въ Атлантически океанъ, Северното ледовито море и Срѣдиземно море 20,000 бруто регистър тона неприятелски кораби.

6 ЯНУАРИ: Японското командване съобщило, че въ водитѣ на Филипинскитѣ острови били потопени всичко: 4 американски изстрѣбителя, 7 подводника, 5 други бойни кораби и 35 търговски такива.

12 ЯНУАРИ: Нѣмски подводникъ потопилъ въ Атлантически океанъ 1 английски изстрѣбитель.

14 ЯНУАРИ: Нѣмски подводникъ действащъ въ Атлантически океанъ съобщило, че атакувалъ корабенъ керванъ, отъ който потопилъ 4 кораба съ 21,000 бр. р. тона.

18 ЯНУАРИ: Нѣмското главно командване на въоръженитѣ сили съобщило, че въ Северното ледовито море билъ потопенъ 1 неприятелски подводникъ, а въ Атлантически океанъ 20,000 бруто регистър тона търговски кораби.

20 ЯНУАРИ: Главното командване на нѣмскитѣ въоръжени сили съобщило, че отъ започване действията отъ нѣмскитѣ подводници срещу американското корабоплаване били потопени всичко 36 единици възлизащи на 245,140 тона.

21 ЯНУАРИ: Съобщено било, за загубата на английския изстрѣбитель „Виміера“, притежаващъ водоизмѣстване 1,090 тона.

22 ЯНУАРИ: Главното нѣмско командване съобщило, че при източнитѣ шотландски брѣгове били потопени кораби възлизащи на 6,600 бр. р. тона, а нѣмски подводници, действащи край източнитѣ американски брѣгове потопили 8,800 тона търговски кораби.

Японското главно командване на въоръженитѣ сили съобщило, че отъ започване на войната, отъ действията на японскитѣ морски и въз-

душни единици били потопени: 7 линейни кораба, 2 самолетносаача, 2 кръстосвача, 6 изстрѣбителя, 18 подводника и 36 разни други бойни кораби. Презъ сѣщото време били тежко повредени: 4 линейни кораба, 1 самолетносаачъ, 6 кръстосвача и 3 изстрѣбителя. Търговски кораби: потопени 35, повредени 28, пленени 81.

Японскитѣ флотъ загубилъ: 4 изстрѣбителя, 4 миночистача, 3 подводника, 5 малки подводника за по двама души и 4 превозни кораба.

24 ЯНУАРИ: Германски подводници, действащи край източнитѣ американски брѣгове съобщили за потопяването на 18 търговски кораба, възлизащи на 125,000 бр. р. тона.

27 ЯНУАРИ: Главното нѣмско командване съобщило, че край брѣговетѣ на Северна Америка, германски подводници потопили нови 103,000 бр. р. тона кораба, общо, отъ 24 до 27 януари били потопени 30 кораби съ 228,000 бр. р. тона.

Установено било, че потопениятъ на 25 ноември 1941 год. предъ Тобрукъ въ Срѣдиземно море отъ нѣмски подводникъ линейенъ корабъ, билъ английския „Barham“.

30 ЯНУАРИ: Нѣмски подводници съобщили за потопяването край американскитѣ брѣгове на 13 кораба възлизащи на 74,000 бр. р. т.

2 ФЕВРУАРИ: Нѣмски подводникъ потопилъ край брѣговетѣ на Канада 1 американски изстрѣбитель.

3 ФЕВРУАРИ: Главното командване на нѣмскитѣ въоръжени сили съобщило, че презъ януари били потопени около 400,000 бр. р. тона търговски кораби, отъ които 367,000 отъ подводниците.

5 ФЕВРУАРИ: Нѣмски подводници потопили предъ американскитѣ брѣгове 47,000 бруто регистър т. търговски кораби.

6 ФЕВРУАРИ: Английското адмиралтейство съобщило за загубата на подводника „Триумфъ“.

7 ФЕВРУАРИ: Нѣмски подводници съобщили за потопяването предъ американскитѣ брѣгове на 38,000 бр. р. тона търговски кораби.

10 ФЕВРУАРИ: Въ Атлантически океанъ, край брѣговетѣ на Америка, нѣмскитѣ подводници потопили 50,500 бр. р. тона търговски кораби.

На француския презокеански корабъ Нормандия (83,423 тона), намиращъ се въ пристанището Ню-Йоркъ и присвоенъ отъ Съединенитѣ щати за преустройването му като самолетносаачъ избухналъ внезапно силенъ пожаръ.

11 ФЕВРУАРИ: Японското главно командване съобщило за завземането отъ японскитѣ войски на английската морска крепостъ Сингапуръ.

13 ФЕВРУАРИ: Въ канала Ламаншъ се състояло спажение между

ду германски морски сили въ съставъ: линейнитѣ кораби „Шарнхорстъ“ и „Гнайзенау“, кръстосвачтъ „Принцъ Ойгенъ“ и английски изстрѣбители, торпедни лодки и самолети. Нѣмскитѣ кораби преминавали тѣснината, закриляни отъ въздушни сили и леки торпедни такива. Единъ английски изстрѣбитель билъ потопенъ и 62 британски самолета свалени.

14 ФЕВРУАРИ: Нѣмски подводници действащи въ Атлантически океанъ съобщили за потопяването на 1 корвета (нароченъ корабъ за защита корабни кервани) и множество търговски кораби, възлизащи на 36,500 бр. р. тона.

15 ФЕВРУАРИ: Германско-италиански морски и въздушни сили въ Срѣдиземно море атакували силно охраняванъ английски корабенъ керванъ и потопили: 7 търговски кораба, 1 изстрѣбитель и 1 охраняващъ кербана корабъ като повредили тежко: 8 търговски кораба, 5 кръстосвача и 2 изстрѣбителя.

17 ФЕВРУАРИ: Нѣмски подводници съобщили за проникването въ Карибско море, гдето потопили 3 петролоносача възлизащи на 17,400 бр. р. тона, като обстрелвали съ артилерийски огънь петролнитѣ рафинерии въ Аруба. Съ това си действие тѣ нанесли ударъ върху корабното съобщение между Срѣдна и Южна Америка.

19 ФЕВРУАРИ: Предъ норвежкитѣ брѣгове нѣмски преднопостови кораби атакували и потопили 1 английски подводникъ.

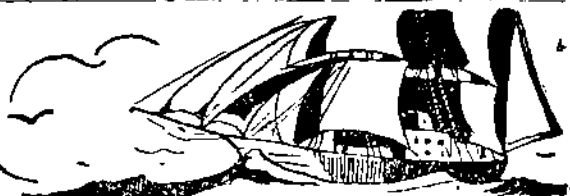
21 ФЕВРУАРИ: Действащитѣ въ Атлантически океанъ предъ американскитѣ брѣгове нѣмски подводници съобщили за потопяването на 17 кораба съ 102,000 бр. р. т. До 21.ІІ. край брѣговетѣ на Съединенитѣ щати били потопени 80 кораба възлизащи общо на 532,000 бруто регистър тона.

23 ФЕВРУАРИ: Въ Срѣдиземно море отъ единъ английски корабенъ керванъ, на пътъ за Тобрукъ били потопени 3 кораба съ 16,000 бруто регистър тона.

24 ФЕВРУАРИ: Нѣмски подводници съобщили за потопяването въ Атлантически океанъ и край брѣговетѣ на Съединенитѣ щати, множество търговски кораби възлизащи общо на 63,000 бр. р. тона.

26 ФЕВРУАРИ: Нѣмски подводници действащи въ срѣдната частъ на Атлантически океанъ, въ нѣколко дневно преследване атакували единъ корабенъ керванъ и успѣли да потопятъ 7 кораба, между които и 2 голѣми петролоносача, съ общо 52,000 бр. р. тона. Отъ сѣщия кербанъ били тежко повредени други 6 търговски кораба съ 31,000 бруто регистър тона.

МОРСКА ЛИТЕРАТУРА

ПОДВОДНИЦИ ПОДЪ КРЪСТА НА ЮЖНОТО НЕБЕ.

Следъ нанесеният три торпедни удара, керванът се оживи и то така, както ние съвсем не очаквахме. Корабът, изстрѣбителитѣ и другитѣ, охраняващи кервана единици залочнаха да сноват на всички посоки и да претърсват воднитѣ пространства около потъващитѣ кораби. Въ цѣлата тая бъркотия, тъкмо въ самата срѣда се намира нашия подводникъ. На голѣмия корабъ произлиза повторенъ взривъ, ностътъ му се забива въ водата и той се насочва вече безнадеждно къмъ океанското дъно. Отъ петролоносача е останала да стърчи надъ водата само кърмовата частъ, отъ която се подаватъ непрекъснато сигнални ракети. Третиятъ засегнатъ отъ нашето торпедо корабъ хвърля въ водата предмети издаващи постоянни малки свѣтлинки. Отначало ние се очудваме, какво биха могли да означаватъ тия многобройни свѣтлинки, обаче въ последствие установяваме, че това сж малки спасителни плаватели, които трѣбва да сочатъ на другитѣ кораби отъ кервана, мѣстото на потъването. По тоя начинъ, моряцитѣ отъ кораба навреме се погрижили за своето спасение.

Всичко това командирътъ успѣ да установи за нѣколко само секунди. Неочаквано, съвсемъ близо до подводника се забелязва корабъ, който се движи осамотенъ и въ завършека, „опашката“ на корабния керванъ. Нашата задача е, да се промъкнемъ незабелязано между изстрѣбителитѣ и, ако е възможно, да атакуваме осамотения корабъ. Изведенъжъ отъ последния започва да се свѣтка и по подводника се насочва оживена артилерийска стрелба. Движимъ се на лжкатушни курсове, умѣло и съ стремежа, да избѣгнемъ ударитѣ на неприятелскитѣ снаряди. Ясно бѣ, че корабътъ, който така „миролюбиво“ се движеше въ опашката на кервана е спомагателенъ кръстосвачъ, който стреляше съ всичкитѣ си орджия и трѣбва да признаемъ, че тѣ сж многобройни и отъ едъръ калибъръ. Покровителствуванъ отъ тъмнината, подводникътъ успѣва да се измъкне невредимъ отъ тоя адски „човаль“.

Обаче, единъ корабъ корвета ни забелязва и съ пълна скоростъ се насочва къмъ подводника, като хвърля въ водата свѣтяща бѣчва, за да отбележи мѣстото въ което ни забелязалъ. Бързаеме да се потопимъ, възможно по-дълбоко, за да

скитѣ подводни бомби. Скоро около подводника започватъ да падатъ подобно на градушка множество бомби, хвърлени отъ нашия преследвачъ.

Въ продължение на нѣколко часа се движимъ подъ водата и маневрираме непрестанно, за да се отклонимъ отъ вѣроятнитѣ удари на избухващитѣ на различна дълбочина бомби.

Най-подиръ обаче, всичко утихва. Отъ противника не се чува нищо, вѣроятно той се е отдалечилъ вече. Внимателно и предпазливо излизаме на водната повърхностъ

Нощта е тъмна. Дори и луната, която обикновенно въ южнитѣ океански области прѣска толкова обилна свѣтлина, е изчезнала отъ небосклона. Отъ противника не се забелязва никаква следа.

Надъ насъ се разпростира южното небе, осяано съ неизброими звезди и съзвездия, които излъчватъ съ особенъ цвѣтъ и мекота трепкаща свѣтлина.

Въ продължение на нѣколко часа бѣхме принудени да се движимъ подъ водата и трѣбваше да дишаме ограничения въздухъ въ помѣщенията на подводника, обаче сега, когато подводника отново се намираше на водната повърхностъ, всички наши раши се върху кулата и горната палуба, съ особена наслада вдишваме прѣсния и хладенъ въздухъ на южната нощъ.

Н а о к о л о е всичко така тихо и спокойно, а преди нѣколко само десетки минути водихме ожесточена борба на животъ и смъртъ, и въ тая борба, нашия подводникъ излѣзе побѣдителъ. Въпрѣки голѣмия брой подводни бомби, които като градушка падаха около насъ, и чийто взривове се сливаха въ единъ постояненъ и мощенъ гънжежъ, нашия подводникъ не отбеляза никаква повреда. Това бѣ явно указание за насъ, неговата обслуга затворена между стоманенитѣ стени, че подводникътъ е съграденъ отъ здравъ и устойчивъ материалъ и поради това, ние можемъ напълно да се осланяме на нашето оржие. Ние бѣхме горди, че германската корабостроителна техника и германския работникъ сж създали едно, действително модерно средство за б о р б а на море, съ което спокойно и твърдо можемъ да действаме срещу врага.

Намъ о б а ч е предстоѣше друга, много по-важна задача отъ тая, да

водникътъ се насочи съ пълната си скоростъ следъ избѣгалия корабенъ керванъ, който трѣбваше да бѣде отново настигнатъ, атакуванъ и доунищоженъ.

На следната утринъ керванътъ е забелязанъ на хоризонта и ние следимъ внимателно неговото движение. Спомагателниятъ кръстосвачъ, който презъ нощта бѣ насочилъ цѣлия си артилерийски огънь къмъ нашия подводникъ, се ползва съ особено внимание отъ командира, решенъ да го атакува съ своя корабъ и му нанесе смъртенъ ударъ.

Спом. кръстосвачъ обаче, вѣроятно е усетилъ грозящата го опасностъ и затова започва да се движи въ лжкатушни курсове, съ които значително затруднява подводника въ заемането на благоприятна за торпедна а т а к а позиция. Обаче, ние имаме щастие. Въ следния мигъ, когато бѣхме почти увѣрени, че не ще можемъ да приближимъ за атака, корабътъ, старайки се да се движи лжкатушно, неочаквано се насочи право срещу торпеднитѣ ни тръби. Тоя благоприятенъ мигъ веднага бѣ използванъ и изтреляното отъ подводника торпедо се отправи съ шеметна бързина къмъ кръстосвача. Следъ нѣколко секунди последва силенъ взривъ и корабътъ бива мигновено разсѣченъ на две половинки, като чели нѣкой великанъ съ силенъ ударъ е смазалъ малка игралка. Кръстосвачътъ започва бързо да потъва. На носовата му частъ се намиратъ две орджия къмъ които се спущатъ нѣколко души отъ обслугата, обаче тѣ не успѣватъ да ги достигнатъ, тъй като ностътъ се наклонява силно и хората неудържимо се изсипватъ въ водата.

На главния стожеръ се развѣва бойното знаме на Англия. Спомагателниятъ кръстосвачъ е 4,088 тоненъ, и освенъ орджията, разполага още съ голѣми количества муниции и водни бомби. Следъ нѣколко минути корабътъ потъва и на неговото мѣсто върху водната повърхностъ остава само едно голѣмо маслено петно и разни корабни части, които плаватъ въ тихитѣ води и се освѣтляватъ отъ залезващото слънце.

Така ние достойно отвърнахме на смъртоносна ударъ, който кръстосвачътъ бѣ насочилъ къмъ насъ презъ изтеклата нощъ. Сега всички въ подводника бѣхме радостни, че ще можемъ при завършенето си въграмадни суми за съживяване на

менце, знакъ, че сме потопили военен корабъ.

Презъ една от следващите нощи успяхме да потопим още един голѣмъ товарен корабъ. Нашето торпедо удари кораба въ кърмовата му част и той можа да се задържи на повърхността въ продължение на двадесет минути, следъ което веднага започна да потъва и изчезна въ океанската бездна. Въ последствие от радиото узнахме, че две лодки съ 24 души корабкрушенци отъ загиналия корабъ, успѣли следъ 14 дневно странствуване да достигнатъ сушата.

Трѣбва да изкажемъ нашитѣ почитания на тѣзи моряци, които при значително неблагоприятни условия, преминавайки твърде дълъгъ път презъ океана, сж успѣли да стигнатъ спасителния брѣгъ. Да се преплуватъ 600 мили съ малка лодка и при ограничени количества провизии и вода, естествено, че не бѣше твърде лесна работа.

Нашето движение продължава край самия африкански брѣгъ, гдето често срещаме стада отъ риби, сжпжтници на нашия подводникъ. Тия стада сж съставени отъ най-разнообразни риби, които се движатъ въ наше сжседство почти презъ цѣлия денъ и ние ги гледахме съ интересъ, особено когато започватъ да играятъ и да се гонятъ, която игра съставлява развлѣчение за свободнитѣ отъ стража моряци, намиращи се върху горната палуба на подводника. На пръвъ погледъ тия риби изглеждатъ много тромави и неподвижни и въпрѣки това, тѣ сж толкова бързи и ловки въ всѣко свое движение. Човѣкъ може дори да предположи, че тѣ извършватъ всичко по строго опредѣленъ планъ. Така сжщо и игритѣ имъ наподобаватъ повече на военни упражнения. Отъ време на време нѣкоя отъ тѣхъ изкача бързо изъ водата на височина до три метра, който скокъ се счита за твърде голѣмо постижение за подобна риба, притежаваща тежина надъ сто, дори и двеста кгр.

Между тѣзи риби, които сж много разнообразни и интересни, забелязваме и малки рибки, приличащи на пастърви. Тѣ често пжти „излитатъ“ изъ водата и преминаватъ голѣми разстояния въ въздуха. Ето и единъ мечоносецъ се подава отъ водата. Характерна е при него тѣсната му глава и дългиятъ му „носъ“, който свършва съ едно острие съставляващо неговото оржие, неговия мечъ.

Цѣли стада отъ хвърчащи риби летятъ предъ насъ. Тѣ се носятъ въ въздуха благодарение на своитѣ перки, които имъ служатъ като вѣтрила. Понѣкога нѣкоя непредпазлива летяща риба пада върху палубата на подводника и тогава нашиятъ

съвсемъ неочаквано рибното царство се оживява и разтревожава. Ясно виждахме, че играта се привърнала на бѣгство. Близко до подводника забелязваме една акула, предъ която се носятъ цѣли стада отъ летящи риби, които бързатъ да се спасятъ отъ хищнитѣ уста на чудовището. Въ нѣколко само минути океанскитѣ води около подводника съвсемъ утихватъ.

Следъ нѣколко часа забелязваме плаваща бѣчва, принадлежаща на нѣкой корабъ потопенъ отъ другъ нашъ подводникъ. Бѣчвата съдържа прѣсно масло, което се указва трѣпчиво. Все пакъ къмъ срѣдата се намира още малко количество добре запазено и възможно за употреба. Много подобни бѣчви сж били прѣснати да сноватъ по широкия океанъ и напразно противника отъ английския островъ ще чака ценния товаръ.

Получаваме заповѣдъ да се отправимъ за действие къмъ новъ воденъ районъ. Преди насочването ни на северъ, въ единъ недѣленъ денъ устройваме тържество. По тоя случай подводникътъ преустановява своето движение и застава неподвиженъ. Океанътъ е напълно спокоенъ и водата съвсемъ гладка. Моряцитѣ хвърлятъ въ водата вѣжди, между които и нарочни такива за ловитбата на акули. Наредъ съ другитѣ разнообразни риби, къмъ обѣдъ хванахме и една акула, която се размята бѣсно, обаче куката излѣзе здрава и издържлива. Съ усилията на нѣколко моряка акулата се извлѣче на палубата и се умъртвява съ три пистолетни изстрела. Преди разсичането на акулата на кжсове, обслужата се строява до нея, за да се направятъ фотографически снимки за поставяне въ албумитѣ, които всѣки отъ моряцитѣ на подводника притежаваше.

Следъ това започна разсичането. Перкитѣ се оставиха за привързване къмъ горната палуба. Казватъ, че перки отъ акула носятъ щастие, затова и ние рѣшихме да ги използваме като талисманъ на нашия подводникъ. Отъ грѣбначния стълбъ на акулата, въ последствие се направиха елегантни бастуни, а отъ жбитѣ бѣха изработени различни украшения.

Следъ обѣдъ устройохме спортно тържество. Най-прво се сестоя надбѣгването съ яйца около бойната кула и около палубнитѣ оржиди. При това състезание, яйцата се носятъ въ малки лжжички и състезателитѣ трѣбва да бѣгатъ безъ да ги изпуснатъ. Състояха се шафетни бѣгания, които се извършиха съ лодки около подводника.

Мнозина отъ моряцитѣ извършиха и своитѣ морски „курортни“ бани. Водата бѣ топла. Нашитѣ моряци

отъ акулитѣ. Подводникътъ се потопяше леко и водата заливаше лежащитѣ върху палубата моряци. Така тѣ можаха да опрѣснатъ своитѣ сили за предстоящитѣ имъ нови задачи.

Подводникътъ се движи вече на северъ. За последенъ пътъ звездитѣ отъ „Южния крѣстъ“ отправятъ къмъ насъ своя поздравъ. Следъ това тѣ изчезватъ задъ хоризонта. Следната нощъ ние не ще ги видимъ вече. Презъ толкова нощи това съзвездие на южното небе бѣ нашъ съпжтникъ. Наистина, то не е толкова ясно и голѣмо колкото съзвездията на нашия северъ, кждето „Голѣмата мечка“ и „Орионъ“ се отличаватъ съ своята свѣтлина, но все пакъ тая отъ „Южния крѣстъ“ ни бѣ станала така позната и приятна.

Това съзвездие е малко и съ слаба свѣтлина, обаче то е надежденъ другаръ на моряка, комуто дава вѣра и упование въ избрания пътъ презъ океана.

Още веднажъ нашия подводникъ поема тежката борба съ вражески корабенъ керванъ. Тоя пътъ ние не действахме сами, а въ сътрудничество съ италиански подводници.

Борбата е упорита и продължава непрекъснато нѣколко денонощия. Керванътъ извършва всичко възможно за да се отърве отъ нашето преследване, обаче всички негови опити оставатъ напразни. Следъ нашето успѣшно действие, подводникътъ въ продължение на нѣколко часа попада подъ ударитѣ на ожесточеното неприятелско преследване отъ изстрѣбители, които хвърлятъ въ изобилие своитѣ подводни бомби. Сжщо и тоя пътъ ние бѣхме на косъмъ отъ гибелта, обаче и тоя пътъ имахме щастieto да оцѣлѣмъ. Когато подъ прикритието на нощта подводника изплава на водната повърхностъ, вражескитѣ изстрѣбители бѣха напуснали вече мѣстото на сражението.

Причиненитѣ отъ взривоветѣ на неприятелскитѣ бомби повреди бѣха мълки и ние бързо ги отстранихме.

Следъ твърде резултатното действие на нашия подводникъ въ Атлантически океанъ и изчерпване на бойнитѣ, горивни и хранителни запаси, ние се завърнахме въ нашето отечество.

По нашия пътъ ние срещаме разни остатъци на потопени отъ нашитѣ подводници неприятелски кораби, плаващи бурета, сандѣци и др. товари, които сж били предназначени за Англия, обаче никога не ще стигнатъ тамъ. Сега тия кораби почиватъ на океанското дъно, а тѣхнитѣ останки и части отъ ценнитѣ товари странствуватъ върху водната повърхностъ, влачени отъ вълнението и теченията, като свидетелствуватъ за английската немощъ и разрушителната сила на нашието по л в о л н о

ДЪРЖАВНИ МИНИ
КАМЕНОВЖГЛЕНИ МИНИ

Перникъ-Бобовъ-долъ-Марица

ПРОИЗВОДСТВО НА КАМЕННИ ВЖГЛИЩА И БРИКЕТИ
ДОСТАВКА НА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ

за всички видове индустрии въ и около гр. Перникъ и въ
Старо-загорската електрификационна област

По специални износни цени

ВНОСКИ И ПОРЪЧКИ ЗА ВЖГЛИЩАТА И БРИКЕТИ СЕ ПРАВЯТЪ НАВСЪКАДЕ ВЪ
СТРАНАТА ЧРЕЗЪ:

1. Българската народна банка—преводна служба
2. Българската земеделска и кооперативна банка—преводна служба
3. Телеграфо-пощенските станции—чекова сметка № 50
4. Популярните банки
5. Банка Български кредитъ А. Д.
6. Каситъ на Държавните мини

съ специални формуляри, съ изчерпателното попълване на които става излишно да се пише
отдѣлно писмо-уведомление отъ страна на клиентитъ.

Главната Дирекция на Държавните мини въ гр. Перникъ

Агенция на минитъ въ София, ул. „Раковска“ № 90--телефонъ 2-18-49

Складъ за брикети и Бобовъ-долски вжглища София—гара Перловецъ—телеф. 2-03-90

